

gaard, Arbeidsanstalt)". Nu er Forholdet som bekendt det, at Fattigvæsenet har temmelig meget Herredømme over dette Forhold. Fattigvæsenet kan saa temmelig lige Du skal forsvorges paa Anstalten, og det bruges undertiden haardt misbruges vel ogsaa skundom, saa man staaer til Bedkommende selv i temmelig smaa Tilfælde. Du har Balaet mellem Ingenting og faae eller at modtage Hjælpen paa Anstalten. Nu har man lovt at danne en Regel derfor, og jeg indrømmer, at Reglen ikke er meget bestemt udtrykt, men det er ikke meget let at finde Formen der er anvendt ikke lidt Flid paa det; den lyder saaledes, at den, hvis Forhold ikke eener sig til Understøttelse i Hjemmet", kan henvises til Forsørgelsesanstalten. Derved bortfalder en hel Del af disse Tvivl om, hvorledes Bedkommende skal forsvorges, navnlig naar Spørgsmaalet er om Vætefolk, om deres Adskillelse. Lige overfor enkelte Personer følger det af sig selv, at Reglen maa anvendes paa anden Maade. Nu saade det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (H. Jensen) i Gaar: Men hvordan skulle vi, der sidde her, sikkre os, at denne Bestemmelse, hvis vi gjorde den til Lov, kommer til Anvendelse paa den Maade som vi ønske. Jeg maa desværre sige overfor det ærede Medlem, at det er Ministeren, der skal bringe Loven til Anvendelse, og jeg indrømmer, at det ærede Medlem fra sit Standpunkt ikke er vel stillet, da han ikke kan have særlig Tillid til Ministeriet. Være er det for det ærede Medlem, at han heller ikke har Tillid til Amtsraadsmedlemmerne — deres Tilsyn regner han egentlig for ikke at have nogen som helst Betydning — og aller værst er det for det ærede Medlem, at han har en dundrende Mistillid til Sogneraadene — ja, Udtrykket, jeg bruger er ikke for stærkt, de Herrer have jo hørt det ærede Medlems Udmutning i Gaar af de Erfaringer, han har gjort paa Landet; det ærede Medlem er altsaa ilde stillet i saa Henseende. Jeg tror imidlertid nok, at man vil være istand til at føre et Tilsyn, ogsaa et effektivt Tilsyn. Jeg tror ogsaa, at Amtsraadsmedlemmerne, som for en mindre Del have Tilsynet her, kunne udøve det. Men jeg vil dog gjøre opmærksom paa, at der er en Vej tilbage, og det er Klageveien. Hvis det ærede Medlem tror, at det er ualmindeligt, at den betrædes opad, og at det er ualmindeligt, at der tages Hensyn dertil, er det ærede Medlem i en stor Bidsfarelse. Den betrædes ogsaa af Folk fra disse Anstalter, naturligvis mange Gange uden Grund, men undertiden ogsaa med Jøve. Jeg vil anbefale det ærede

Medlem at have Tillid til et af disse Led. Et Sted maa det ærede Medlem kunne finde sin Trost og have Tillid til et Led, som virker i denne Lov, og det er Amtmændene. De indtage en meget betydelig Stilling i Lovforslaget. Hvis det ærede Medlem har hørt efter i Gaar, da det ærede Medlem fra Svendborg Amts 7de Valgkreds (Brockenhuus-Schack) udtalte sig — ganske vist her som Rigsdaagsmand, men naturligvis med Erfaringer fra sin Stilling udenfor Rigsdaagen — vil han have bemærket, at han ikke var saa ansom mod Kommunerne. Han udtalte, at han havde rundelig og jævnlig Leilighed til at skrive ind mod dem. Det er virkelig et ikke ringe Tilsyn i human Retning, som udøves af Amtmændene, og de ville beholde det efter denne Lov. Der er Mogle, der ville have, at Tilsynet i større Grad end her tilliget, skal gaa over til Amtsraadene. Det vil jeg fraraade. Jeg tror, at Amtsraadene vilde være langt mindre tilbøjelige til at skrive ind mod Sogneraadene end Amtmændene, og der er en anden Klit ved Amtsraadsafgjørelsen, at den kan vare 3 til 6 Maanedes, og den vil i Reglen vare saalænge. Som administrativt Led i den Slaas Afgjørelser duer den overordnede kommunale Myndighed ikke men deraf følger ikke, at den ikke kan have Tilsynsretten, naar den udøver den tilbørlig. — Med Hensyn til Børnene, som omhandles i § 30, skal jeg kun opholde mig ved et enkelt Punkt, fordi det blev nævnt i Gaar. At de ikke maa anbringes sammen med uforbederlige og daarligere Personer, er en selvfølgelig Bestemmelse, men det samme ærede Medlem, jeg nylig henvendte mig til (H. Jensen), talte i Gaar for Anbringelse af Børn i Pleieanstalter, Børnehjem. Det ærede Medlem vil have set, at Bestemmelsen her gaar ud paa, at Børn, der ikke forsvorges i Forbindelse med deres Forældre, skulle anbringes i Pleie hos paalidelige Pleieforældre, hvis saadanne kunne findes, eller i Pleie- og Forsørgelsesanstalter. Altsaa, for det Første holder man fast paa Forældreforholdet, dernæst sætter man Pleieforholdet, og sidst sætter man den offentlige Anstalt. Og jeg, for min Person, hæbder Riigtigheden af dette Synspunkt. Jeg tror, at Pleieforældre, naar de blot ere nogenlunde ordentlige, og Børnet blot har det nogenlunde godt, ere langt at foretrække for Anstalten. Jeg tror, at det er bedre for Fattigvæsenet, som har Ansvar for dem, da det har lettere ved at føre Tilsyn med dem, og jeg tror ogsaa, at de vedkommende Børn ere langt bedre, at opdrage selv under meget tarvelige Forhold i et Hjem, hvor de lære, hvad de kunne lære, og i det Hele ogsaa be-